

Bharatiya Vidya Bhavan

BULLETIN

VOLUME XXVIII No. 6

COIMBATORE KENDRA

JULY 2019

Dear reader,

As the personality of the month, we are featuring Gynaecologist Kadambini Ganguly, the first South Asian woman to practise medicine. There is an article on Coimbatorean Sri. N.G. Ramaswamy, the die-hard fighter against oppression. We are carrying a write up on the famous Dharmalingeswarar temple in Madukkarai. The new academic year has begun with a plethora of activities at both schools and there are pictorial reports of the prominent ones. Thought-provoking articles and tidbits are there to add colour to the bulletin.

Wish you happy reading!

The editorial board

PERSONALITY OF THE MONTH KADAMBINI GANGULY

(1861 -1923)

Gynaecologist **Kadambini Ganguly** was a pioneer of her times who broke new ground for women in 19th century India. During the East India Company's rule in India, women's rights and education seemed a far cry. Women hid behind their veils, and social evils like child marriage and Sati marred society.

Kadambini Ganguly smashed the glass ceiling, shattered all stereotypes and became a trailblazer for generations to come. She became one of the first two Indian women to get a college degree in 1882. Ganguly went on to become the first Indian as well as South Asian woman to practise medicine. Ganguly's achievements drew the attention of well-known people of the era, including Florence Nightingale and Annie Besant.

Kadambini was born in Bhagalpur, Bihar, in 1861 in a Brahmo family which originally hailed from Barisal (in present Bangladesh). Her childhood was strongly influenced by the Bengal Renaissance and her father, Braja Kishore Basu, was a renowned

champion of the Brahmo Samaj. After completing her formal education from Banga Mahila Vidyalaya, Young Kadambini created history by becoming the first woman to pass the University of Calcutta entrance exam as early as 1878. She was one of the first two graduates, along with Chandramukhi Basu, in the entire British Raj.

Kadambini married Dwarakanath Ganguly, a prominent Brahmo Samaj leader, who was 17 years her senior. Despite being a busy mother bringing up eight children, including two stepchildren, Ganguly went to England and obtained further training from Dublin, Glasgow and Edinburgh in 1892. After returning to India, she worked for a short period in Lady Dufferin Hospital and started her private practice later.

But the road to becoming a doctor was a difficult one. Calcutta Medical College refused to admit Kadambini as a candidate despite her merit because there was no history of Indian women studying there. Dwarakanath had also been campaigning to ensure accommodation and enrollment of female students in Calcutta Medical College. It was only after the couple legally threatened the authorities, did they allow Kadambini to study.

In 1884, Ganguly was awarded a government

People pay the doctor for his trouble; for his kindness they still remain in his debt.

– Seneca (4 B.C. - 65 A.D.)

scholarship of Rs 20 a month for women medical students. 1886 marked her record as one the first Indian women physicians eligible to practice western medicine alongside Anandi Gopal Joshi. She received her GBMC (Graduate of Bengal Medical College) degree, allowing her to practice.

She was one of the six female delegates to the fifth session of the Indian National Congress in 1889. When the Partition of Bengal divided the country in 1906, Kadambini organized the Women's Conference in Calcutta for solidarity and served as its president in 1908. In the same year, she openly supported the Satyagraha and mobilised people to raise funds to support the workers. In 1908, she had also organised and presided over a Calcutta meeting for expressing sympathy with Satyagraha – inspired Indian labourers in Transvaal, South Africa. A year

before her death, she visited Bihar and Orissa to help women mining labourers.

Until the day she died, she did not turn down any of her medical calls. She died on 7th October 1923, fifteen minutes after returning from one of her regular medical calls. Unfortunately, she left the world, before any medical aid could reach her.

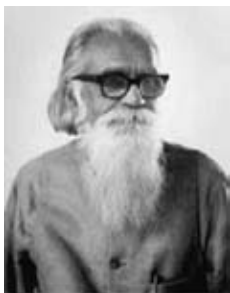
As a champion of women's education and rights, Kadambini Ganguly may have long gone, but she will never be forgotten!

Sources: <https://theprint.in/theprint-essential/kadambini-ganguly-the-first-indian-woman-to-become-a-practising-doctor/128383/>

<https://www.thebetterindia.com/113789/kadambini-ganguly-one-of-indias-first-women-graduates-doctors/>

<https://feminisminindia.com/2019/01/29/kadambini-ganguly-doctor/>

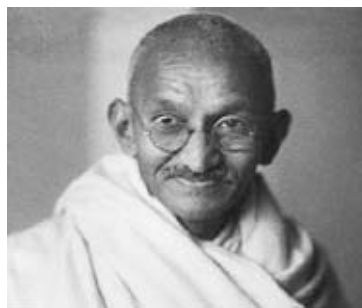
IN COMMEMORATION OF THE 150TH BIRTH ANNIVERSARY OF MAHATMA GANDHI THE LITTLE PENCIL, THE GREAT MAN LOVED

Kakasaheb Kalelkar

Soon after Gandhiji's return from South Africa, a meeting of the Congress was held in Bombay. Kaka Saheb Kalelkar, a close associate of the Mahatma, went there to help. One day Kaka Saheb found Gandhiji anxiously searching around his desk.

"What's the matter? What are you looking for?" Kaka Saheb asked. "I've lost my pencil," Gandhiji answered. "It was only so big." Kaka Saheb was upset to see Gandhiji wasting time and worrying about a little pencil. He took out his pencil and offered it to him. "No, no, I want my own little pencil," Gandhiji insisted like a stubborn child. "Well, use it for the time being," said Kaka Saheb. "I'll find your pencil later. Don't waste time looking for it now."

"You don't understand. That little pencil is very precious to me," Gandhiji insisted. "Natesan's little son gave it to me in Madras. He gave it with so much love and affection. I cannot

bear to lose it." Kaka Saheb didn't argue any more. He joined Gandhiji in the search. At last they found it - a tiny piece, barely two inches long. But Gandhiji was delighted to get it back. To him it was no ordinary pencil. It was the token of a child's love and to Gandhiji a child's love was very precious.

Source: <https://www.mkgandhi.org/students/story.htm>

We can live without religion and meditation, but we cannot survive without human affection.

– Dalai Lama

Affection is responsible for nine-tenths of whatever solid and durable happiness there is in our lives.

- C. S. Lewis

Never leave a true relation for few faults. Nobody is perfect, Nobody is correct and at the end, affection is always greater than perfection.

- Anonymous

ACTIVITIES AT THE SCHOOLS R S PURAM

ART OF LIVING

Smt Sasirekha and Ms.Shruthi conducted Medha Yoga for class 12 students from 15.05.19 to 18.05.19 and a Refresher Course for std X students on 24.05.19 and 25.05.19. Smt Sasirekha also conducted the Human Excellence Orientation for Teachers on 22.05.19. These fun-filled sessions that included a lot of games and yoga exercises focused on physical fitness, concentration and the right attitude towards life.

Smt. Sasirekha gives instructions

Art of living session in progress

ORIENTATION PROGRAMME FOR TEACHERS - 27.5.2019

Dr. Ezhilarasi

Ms. Vijila Kennedy

An orientation course was conducted for teachers on 27.05.19. During the first session, Resource person Dr.M.Ezhilarasi spoke on 'Values in Education'. She elaborated on the mind-centred living and training oneself to listen to the heart. During the second session, Resource person Ms.Vijila Kennedy elaborated her views on 'Teaching is inspiration; not information'. She pointed out that our attitude, passion and self-belief will influence our behaviour and it will certainly create an impact on others.

I have learned that as long as I hold fast to my beliefs and values - and follow my own moral compass - then the only expectations I need to live up to are my own.
- Michelle Obama

Maturity is achieved when a person postpones immediate pleasures for long-term values.

- Joshua L. Liebman

An investment in knowledge pays the best interest.

- Benjamin Franklin

YOGA SESSION FOR TEACHERS - 28 & 29.5.2019

Dr. Santhana Krishnan conducts the yoga class

Yoga session in progress

Rtn. Dr. R. Santhanakrishnan, Executive Director of Global Institute of Behaviour Technology (GIBT), Coimbatore and Vice President of North Coimbatore Manavalakkalai Manram conducted a yoga session for the teachers of R S Puram School on 28.05.19 and 29.05.19.

ORIENTATION FOR THE PARENTS OF LKG

A section of the parents attending the meeting

An orientation for the parents of LKG was conducted on 28.05.19. Principal Shri.R.G.Shankar, Registrar Shri.K.V.Sonpal and Primary in charge Smt.Rajashree.V took turns to brief the parents about the activities of the Bhavan and its rules and regulations. The parents were given a few tips on the art of parenting too. At the end of the session, the teachers of the Kindergarten were introduced to the parents.

INAUGURAL PUJA AT SCHOOL 3.6.2019

Prayer to Brahma Vidya Ganapathy

A homam is being performed

“Be the parent today that you want your kids to remember tomorrow.”

– Anonymous

FIRST DAY AT LKG

Students welcomed by teachers

Tiny tots with colourful caps

FRESHERS' MEET - 3.6.2019

A meeting was organized for the students and parents of class 11 on 03.06.19. Principal Shri R G Shankar spoke to the audience about the uniqueness of the school, its focus on character building and emphasis on academics as well as values.

Principal Shri R G Shankar

A section of the audience

CCE ORIENTATION FOR PARENTS OF CLASS 1 - 7.6.2019

Smt. Rajshree addresses the audience

An orientation for the parents of those children who have entered class 1 was conducted on 07.06.19. Smt. Leeja Jose, Co-ordinator of the primary classes welcomed the gathering. Primary in charge Smt. Rajashree.V explained the concept of CCE (Continuous Comprehensive Evaluation) to the parents. She also explained the difference between 'formative' and 'summative' assessments and mark allocation for each. Later, the faculty members were introduced to the parents.

Character is like a tree and reputation like a shadow. The shadow is what we think of it; the tree is the real thing.
- Abraham Lincoln

AJJANUR

10th NATIONAL INTEGRATION CAMP

Six students and an escort teacher attended the 10th NATIONAL INTEGRATION CAMP, organised at K.M.Munshi Marg, Jaipur from May 12, 2019 to May 17, 2019, to promote harmony and national integration among students. 'Together we are Magical' was the theme of NIC 2019. Children showcased their talents through cultural programme and exhibition in the camp. The camp was attended by more than 500 students belonging to 58 schools.

At the 10th National Integration Camp

YOUTH EMPOWERMENT SEMINAR

Youth Empowerment Seminar ('YES') was conducted by 'The Art of living' for students of class 12 from 27.05.2019 to 30.05.2019 and for the students of class 10 on 24.05.2019 & 25.05.2019 at Ajjanur campus. Resource person Mrs.Poornima taught a few important pranayamas such as Ujjai Pranayama, Bastrika and Sudhrashanakriya. There was a presentation based on success, responsibilities and positive attitude.

'Yes' programme for class 12

'Yes' programme for class 10

YOGA SESSION FOR TEACHERS

A yoga and meditation session was held for the teachers of Ajjanur by Dr. Santhanakrishnan from WCSC – World Community Service Centre on 30 th and 31st may 2019. The speaker taught 'kaya kalpa yoga' and yoga mudras, by practising which one can lead a healthy life.

Teachers' yoga session

“Your body can stand almost anything. It's your mind that you have to convince.”

REOPENING DAY POOJA

Opening Day Puja

Inaugural Pooja was conducted on 3rd June 2019. Students and teachers participated and received the blessings of the Almighty.

KINDERGARTEN FRESHERS' DAY

Students and parents

Kinder Garten's Freshers' day was conducted at BVB, Ajjanur on 6th June, 2019. After prayer, Principal Smt. Maheswari spoke to the parents on 'Effective Parenting'. Parents asked useful questions and got guidance. The students of UKG performed a dance to welcome their juniors.

WORLD ENVIRONMENT DAY

Students with their posters

Various competitions were held at BVB, Ajjanur for students of classes V to IX on 7.6.2019 in connection with World Environment Day. The topics were:

Drawing competition – 'Save trees and the Earth'

Poster making – 'Nature' and 'Wealth out of Waste'

Essay Writing – 'Save Our Environment'

Students actively participated in the competitions and exhibited their talents.

AWARNNESS PROGRAMME

Dr.Manju talks to students

A seminar session was conducted for the girls of class 9 on 13th June 2019 on the topic, 'Anatomy and Physiology of female Reproductive System'. Dr.Manju of PSG Hospital, Coimbatore, explained the parts of the reproductive system and gave tips to maintain menstrual hygiene.

We won't have a society if we destroy the environment.

- Margaret Mead

THE THREE GATES OF WISDOM

A king sent his courageous and intelligent son to a sage to get enlightenment. The obedient prince went to the sage and offered his respects.

“O Sage! Please show me the right path”, he pleaded.

The sage said, “As you move forward, you will come across three huge gates. Read what is inscribed on them and act accordingly. I will come and meet you now and then.”

The prince thanked the sage and continued to walk. He came across a huge gate. On it was written, “Change the world.”

The prince set about changing whatever he thought was improper. It was not easy. He managed to change a few things, but most of them, he could not.

Many months passed. The sage came to see him one day and asked him how he was feeling.

The prince replied that he was not very successful and all he could do was to earn the displeasure of the people around him.”

The sage said, “Now, proceed to the second gate and do as it tells you.”

The prince walked on. Soon, the second gate appeared. The huge gate had the words, “Change others!”

And, he set about advising, criticising and correcting people. As a result, people started hating him and avoided him.

After many months, the sage appeared in front of the dejected prince and asked, “What is your state of mind, now?”

“No use, sir! Everybody hates me. I have not been able to change anyone.”

There was a smile on the face of the sage. He said, “Now, go through the third gate and do what it tells you.”

Hoping to find some relief, the prince moved further. When he reached the third gate, he saw the words, “Change yourself!” written on it.

The prince then started reflecting on his good and bad qualities. One by one, he got rid of many of his bad habits and felt a lot better.

The sage came after a few months. The prince ran to meet him and said, “I have learnt that we can improve ourselves in certain areas, but not in all.”

“That is good” the sage said, “ Now, turn back and walk through the same gates one by one and do as they tell you”, and left him.

The prince turned back. The words on the gate read, “Accept yourself.”

He wondered, “Why did I not see this earlier?”

Now he stopped fighting against himself. As he began to accept himself with all his goodness and some bad qualities, his mind was filled with peace.

As he moved forward, the second gate read, “Accept others.” Inside, he met the same people who had been troublesome earlier. But in his present state of mind, he could accept them as they were and could not dislike anyone.

As he moved near the third gate, he read, “Accept the world.” As he entered, he found that the world was bright and cheerful and did not need to be changed at all.

The sage came to see him now too. He asked him, “What have you learnt?”

“I have learnt that the world is just a mirror of myself. It is as it is. It troubled me earlier because of the way I looked at it. Now I have learnt to accept it unconditionally, without judgement. I am at peace.”

The sage had a broad smile on his face, “This is the final stage of wisdom,” he said. “Accept yourself, others and the world unconditionally.”

A deep feeling of peace, serenity and fulfilment overwhelmed the Prince. And, the Old Man disappeared.

*An abridged version of the original by
Charles Brulhart - <http://www.metafora.ch>*

If a man can control his mind he can find the way to enlightenment, and all wisdom and virtue will naturally come to him.
-Buddha

ஒரு துள் நீரின் கண்ணீர்க் கதை

பஞ்சபூதங்களில் ஒன்று நான். நீர் என்பது எனது பெயர். மற்ற பூதங்களாகிய ஆகாயம், பூமி, காற்று, நெருப்பு ஆகியவற்றை இணைக்கும் இணைப்பும் நான்தான். அவற்றின் செல்லப்பிள்ளையும்தான்.

ஆகாயம் என்னை மேகமாக்கித் தாலாட்டும். மேகமாக மாறிய என்னைக் காற்று அகிலமெங்கும் அழைத்துச் செல்லும். மழையாக நான் பொழியும் போது, பூமி என்னை ஏற்று மனிதகுலத்தை உயிர்ப்பிக்கும். ஆறாக, குளமாக, கிணறாக மகிழ்வுடன் என்னைச் சீராட்டும். நெருப்பின் கோபக்கனலையும், எனது அணைப்பால் தணிக்கும் ஆற்றல் எனக்கு உண்டு.

நதியாக நான் பெருகி ஓடிய இடங்களில் எல்லாம் நாகரீகங்கள் தோன்றின. மாபெரும் எனது கரைகளில்தான் முனிவர்கள் அமர்ந்து வேதங்களை ஓதினார்கள். மக்கள் என்னை கங்கை என்றும், யமுனை என்றும், காவேரி என்றும் பாராட்டி, சீராட்டினார்கள்.

ஆடிமாதம் நான் பெருக்கெடுத்துக் கரை கடந்த வெள்ளமாக ஓடும் போது சிறார்கள் முதல் பெரியோர்கள் வரை அனைவரும் என்னில் அமிழ்ந்தும், குதித்தும், நீந்தியும் விளையாடினார்கள். அதெல்லாம் பழங்கதையாகிவிட்டன, இப்போது.

கற்புடைப் பெண்டிர் 'பெய்' என்றால், மழை பெய்யும் என்றார் வள்ளுவர். 'மாதம் மும்மாரி பொழிகிறதா' என அரசன் கேட்டால், 'ஆம் அரசே! நாட்டில் நீதியும், நேர்மையும் உள்ளவரை மாதம் மும்மாரி பொழியும்' என்பாராம் அமைச்சர்.

இன்று ஏன் மாதம் மும்மாரி பெய்யவில்லை? கற்புடைப் பெண்டிர் இல்லையா? அல்லது நீதியும் நேர்மையும் செத்து விட்டனவா? இல்லை, இல்லை, இல்லவேயில்லை. கடலிலிருந்து மேகமாக நான் எழும்பி வரும்போது என்னை வர வேற்று, அணைத்து, மழையாகப் பொழிவிக்க மரங்கள் இல்லை.

பெருகிவரும் தங்கள் தேவையை நிறைவு செய்ய மக்கள் காடுகளை அழித்து கட்டிடங்களாக்கியதால்தான், இன்று மாதம் மும்மாரி பெய்யவில்லை. காசிதம் செய்யக் காடுகளை அழித்ததால்தான் இன்று மாதம் மும்மாரி பெய்யவில்லை.

ஆறாக, நதியாக சீறிப் பாய்ந்து வந்த நான், இன்று சிற்றோடையாக, சிறு கால்வாயாக சிறுமைப்பட்டுச் செல்கிறேன். 'தேங்கிய நீர்' என்றும், 'கலங்கிய குட்டை' என்றும் என்னை அவமதிக்கிறார்கள். கிணற்றில், கையால் நீர் இறைத்த காலம் போய் முழும் முழமாய் கயிறிருந்தாலும் கிணற்றில் நீரில்லை என்ற நிலமை வந்தது எதனால்? மக்களின் கவனக் குறைவால்தான்.

'ஆற்றில் போட்டாலும் அளந்து போடு' என்ற பழமொழி வழக்கில் இருக்கும் இந்நாட்டு மக்கள், அளவில்லாமல் ஆற்றுத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தியதால்தான்.

'தன்னை இளநீர்' போல என்றும், 'பனை நுங்கு' போல என்றும் அன்று பாராட்டப்பட்ட நான் இன்று பச்சைப் பச்சை என்றும், கன்னங்கரேல் எனவும் பல நிறங்களில் மக்கள் கையால் தொடவே அஞ்சும் தொழு நோயாளியாகிப் போனது எதனால்? மக்கள் கண்முடித்தனமாக என்னை மாசுபடுத்தியதால்தான். இந்நிலை மாறிப் பழையபடி நான் சீரும், சிறப்பும் பெற்று விளங்குவது எப்படி? மக்களாகிய நீங்கள் முயற்சி செய்தால் இது முடியும்.

'விழிமின், எழுமின்' என விவேகானந்தர் கூறியது போல, விழித்தெழுங்கள், விழிப்புணர்வோடு இப்போதாவது செயல்பட ஆரம்பியுங்கள். மரம் வளருங்கள்; மழையை வரவழையுங்கள்; மழை நீரை அறுவடை செய்யுங்கள். 'நோயற்ற வாழ்வு வாழ, மாசற்ற நீர் தேவை' என்பதனை மனதில் கொண்டு, நீரை மாசுபடுத்துவதை நிறுத்துங்கள்.

நீர் மேலாண்மையை கற்றுக் கொள்ளுங்கள். இரண்டு குழந்தைகளுக்கிடையே மட்டும் இடைவெளி விட்டால் போதாது இரண்டு கிணறுகளுக்கிடையேயும் இடைவெளி விடுங்கள். நிலத்தடி நீர் அளவோடு தேவைக்கு ஏற்பப் பயன்படுத்துங்கள்.

'நீரின்றி அமையாது உலகு' என்பதனை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நீரைச் சேமியுங்கள். 'இன்றைய சேமிப்பு, நாளைப் பாதுகாப்பு' என்பது நீங்கள் ஈட்டும் பொருளுக்கு மட்டுமல்ல, ஈட்டாமலேயே கிடைக்கும் நீருக்கும் தான். நீரின் மாசற்ற தன்மையை காப்பாற்றுங்கள். உங்களுக்காக மட்டுமல்ல, வருங்கால சந்ததியினருக்காகவும்.

ஆதாரங்கள்: <https://www.inidhu.com/>

கோவை மையத்தின் 166 வது சந்தனை அரங்கம்

பேராசிரியர் எஸ். காமராஜ் அவர்கள் உரையாற்றுகிறார்

கோவை பாரதிய வித்யா பவனம் நடத்தி வரும் சிந்தனை அரங்கத்தின் 166வது கூட்டம் பவன் வளாகத்தின் கருத்தரங்க அறையில் 3.05.2019 அன்று நடைபெற்றது. அவ்வமயம் கோவையில் உள்ள அனைத்துலக சக்தி மீள்பயன்பாட்டு ஆய்வு நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் எஸ். காமராஜ் அவர்கள் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்

அருள்மீகு தர்மலிங்கேஸ்வரர் த்ருக்கோயில்

கோவையில் இருந்து 10 கி.மீ. தூரத்தில், பாலக்காடு மெயின் ரோட்டில், மதுக்கரை மரப்பாலம் அருகே, மேற்குப் பகுதியில், சுமார் 300 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ள மலையின் மீது, தர்மலிங்கேஸ்வரர் கோயில் அமைந்துள்ளது.

மலையின் மீது ஏறிச்செல்லப் படிக்கட்டுகள் அமைந்துள்ளன. கோயிலின் அடிவாரத்தில் விநாயகர் கோயிலும், நவக்கிரக சன்னதியும் உள்ளன. நவக்கிரக சன்னதி அருகில் மும்மூர்த்தி மரம் என்ற மாமரம் இருக்கிறது. இந்த மரத்தில் மூன்று வகை சுவையுடைய மாங்கனிகள் காய்க்கின்றன. தலவிருட்சம் வில்வமரம்.

விநாயகர் கோயிலுக்குப் பின்புறம் ஒரு மண்டபமும், அதை அடுத்து மிகப்பழமையான புற்று ஒன்றும் உள்ளன. இந்தப் புற்றில், வயது முதிர்ந்த சர்ப்பம் இருப்பதாக இப்பகுதி மக்கள் கூறுகின்றனர். இதனருகே, கடுமையான வறட்சிக் காலத்திலும், வற்றாமல் நீர் சுரந்து கொண்டிருக்கும் கிணறு உள்ளது. இந்த கிணற்றிலிருந்து தான் மலைக்குக் குழாய் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு செல்லப்படுகிறது.

மலைப் படிக்கட்டு வழியே நடந்து சென்றால் அரை மணி நேரத்தில் மலையின் உச்சியை அடைந்து விடலாம். அங்கு அமைந்துள்ள கோயிலில் தான் தர்மலிங்கேஸ்வரர்

சுயம்புலிங்கமாக அருள்பாலிக்கிறார். சுவாமியின் எதிர்புறத்தில் நந்தியும், வலப்புறத்தில் விநாயகரும், இடப்புறத்தில் முருகனும் அருள்பாலிக்கிறார்கள். இப்பகுதியில் வாழும் மலை ஜாதி மக்கள் இவரைக் குல தெய்வமாக வழிபடுகிறார்கள்.

கார்த்திகை மாதத்தில் பக்கத்துக் கிராமங்களைச் சேர்ந்த பொதுமக்கள் முறை வைத்து, 3 நாட்களுக்கு மலை மீது தீபம் ஏற்றுகின்றனர். 4 கி.மீ. தூரம் சுற்றுப்பாதை உள்ள இந்த மலையைப் பெளர்ணமி நாட்களில் பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் கிரிவலம் வருகிறார்கள்.

மகாபாரதத்தில் பஞ்சபாண்டவர்கள் வனவாசம் செய்த போது இந்த மலையில் எழுந்தருளியுள்ள சுயம்புலிங்கத்தை தர்மர் வழிபட்டதாகவும், தர்மன் சிவ வழிபாடு செய்த போது, பீமன் மலையின் அடிவாரத்தில் இருந்து காவல் காத்ததாகவும் இக்கோயில் தல புராணம் கூறுகிறது. பீமன் காவல் காத்ததற்குச் சான்றாக, பீமனுக்குத் தனிச் சிலை எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இந்தச்சிலையைக் காவல் தெய்வமாகக் கருதி பக்தர்கள் வழிபாடு செய்கிறார்கள்.

மகாசிவராத்திரியில் விடிய, விடியக் கோயிலில் பஜனை நடத்தப்படுகிறது. அமாவாசை, கிருத்திகை, பிரதோஷம் ஆகிய நாட்களில், சிறப்பு அபிஷேகம் மற்றும் ஆராதனை செய்யப்படுகிறது. ஐப்பசி பவுர்ணமி மட்டுமின்றி, தைப் பூசுத்தன்றும் சிவனுக்கு அன்னாபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது.

தர்மர் வழிபட்டஸ்தலம் என்பதால், வழக்குகளில் வெற்றி, மற்றும் நீதி வேண்டுகோள்கள் இங்கு வழிபாடு செய்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் உக்கடம் பஸ் நிலையத்திலிருந்து, இக்கோயிலுக்குச் செல்ல பஸ் வசதி உள்ளது.

ஆதாரங்கள்: <http://templeservices.in/temple>

மாம்பழம் புகட்டும் நீதி

ஒரு மனிதன் ஒரு மாந்தோப்புக்குள்ளே போனான். அங்கே ஒரு மரத்தில் நிறைய பழுத்த மாம்பழங்கள் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான்.

அவனா பார்த்தான்? அவனுடைய கண்கள்

தான் பார்த்தன.

ஆனால், கண்களால் நடக்க முடியுமோ? அவனுடைய கால்கள் தான் அம்மரத்தை நோக்கி நடந்தன.

கால்களால் பழுத்தைப்பறிக்க முடியுமோ? அவனுடைய கைகள் தான் ஒரு பழுத்தைப்பறித்தன.

கைகளால் அதன் சுவையை உணர முடியுமோ? அவனுடைய நாக்கு தான் அதன் சுவையை அனுபவித்தது.

ஆனால், அந்த நாக்கால், அப்பழுத்தைத் தன்னிடமே வைத்துக்கொள்ள முடிந்ததா?

அது எப்படி முடியும்? அது அப்பழுத்தை அவனுடைய வயிற்றுக்கு அனுப்பி விட்டது.

இதனிடையில் அத்தோப்பின் சொந்தக்காரன் இந்த மனிதன் மாம்பழுத்தைத் திருடித் தின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். சத்தமில்லாமல் ஒரு கழியை எடுத்துக் கொண்டு வந்து அவனுடைய முதுகில் இரண்டு அடிகொடுத்தான்.

ஒரு பாவமும் செய்யாத முதுகு அடிவாங்கியது.

ஆனால், கண்ணீர் யார் சிந்தினார்கள்? முதன் முதலில் அந்தப்பழுத்தைப் பார்த்த கண்கள் தாம்!

ஆகவே, ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். உடனேயோ, காலம் தாழ்த்தியோ, ஒரு தவற்றைச் செய்தவன் அதற்காகக் கண்ணீர் சிந்தியே ஆக வேண்டும்!

நன்றி வலைத்தளம்

செய்து முடிக்கப்பட்ட மாபெரும் சாதனைகள் அனைத்தும் செய்ய முடியாதவைகள் என்று முதலில் பலரால் நிராகரிக்கப்பட்டவை தான்.

- பெர்னாடஷா

கோவை என். ஜி. ராமசாமி

(11.03.1912- 12.02.1943)

கோவை மாவட்டத்தின் முதல் சத்தியாகிரகி என்ற பெருமை பெற்ற திரு. என். ஜி. ராமசாமி அவர்கள் 1937-ல் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர். கோவை பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் நிறுவனத் தலைவராக விளங்கியவர். தமிழ்நாட்டின் கோயமுத்தூர் மாவட்டத்தில்

1912? ஆம் ஆண்டு மார்ச் 11ஆம் நாள் ராமசாமி பிறந்தார். தந்தை பெயர் கோவிந்தசாமி, தாயார் சித்தம்மாள். இவரது சிறுவயதிலேயே இவருடைய பெற்றோர்கள் காலமானதால், இவரது அண்ணன் ராஜா என்பவரின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தார். 1930?இல் மகாத்மா காந்தி உப்பு சத்தியாகிரகத்தில் கைதானபோது, இவர் தனது மாணவத்தோழர்களை ஒன்று திரட்டித் தனது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தினார். புரட்சியில் மனம் சென்றாலும் காந்தியின் அகிம்சை, சத்தியம் ஆகிய கோட்பாடுகள் இவரைக் கவர்ந்தன.

கோவையின் சரோஜா பஞ்சாலையில் வேலைக்குச் சேர்ந்த ராமசாமி, அங்குள்ள இயந்திரங்களில் பழுது நீக்குவதில் தலைசிறந்த வல்லுநர் என்று பெயர் பெற்றார். மக்களை ஒன்று திரட்டுவதிலும், திறமையாக வழிநடத்திச் செல்வதிலும் சிறந்த பணியாற்றினார். இவரது திறமைகளையும், நற்பண்புகளையும் கவனித்த காங்கிரஸ் கட்சி 1937-ல் நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் இவரைப் போட்டியிட வைத்தது. அதில் வெற்றி பெற்றுத் தனது 25?ஆம் வயதில் ராமசாமி சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆனார்.

1937-ல் திரு. ராஜாஜி அவர்கள் தலைமையில் அமைந்த சென்னை சட்டசபையில் இவரே வயதில் இளையவர். இவர் தொழிலாளர் நலனையே முக்கியமாக நினைத்தார். ஆனால் இவரது நடவடிக்கைகளால் ஆத்திரமடைந்த ஆலை உரிமையாளர்கள் சிலர் இவரை ஒழித்துக் கட்ட முனைந்தனர். புலியகுளம் எனும் இடத்தில் ஓர் கூட்டத்தில் பேசிவிட்டுத் திரும்புகையில் சிலர் இவரைத் தாக்கி விட்டு, அவர் இறந்துவிட்டார் என்று நினைத்து ஓடிவிட்டனர். ஆனால், அதில் தப்பித்த ராமசாமி மீண்டும் உடல்நலம் பெற்றார்.

1937?இல் கோவை ஜில்லா பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. அதற்கு என். ஜி. ராமசாமி துணைத் தலைவராக இருந்து, பின்னர் அதன் தலைவர் ஆனார். 1938?ல் ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த கோபால ரெட்டி கலந்து கொள்ளும் ஒரு கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்தக்கூட்டம் முடிந்து அனைவரும் திரும்பும் வேளையில் என்.ஜி.ஆரை இரும்புத் தடிகள் கொண்டு தாக்கி வீழ்த்தினார்கள். இவர் மருத்துவ மனையில் இரண்டு மாத காலம் சிகிச்சை பெற்றுத் தேறினார். பிறகு 1940ல் உடுமலைப் பேட்டையில் நடந்த கூட்டத்திலும் இவர் தாக்கப்பட்டார். இதில் இவரது தொடை எலும்பு முறிந்தது. நீண்ட

கால சிகிச்சைக்குப் பின், இவர் தேறினாலும் தனது 28ஆம் வயதிலேயே கைத்தடி கொண்டு நடக்கும் நிலைக்கு ஆளானார்.

இரண்டாம் உலகப் போர்க்காலத்தில், பிரித்தானியரின் போர் முயற்சிகளுக்கு உதவக்கூடாது என்று சத்தியாகிரகம் நடந்தபோது, ராமசாமி கோவைப் பகுதியில் 1940 ஆகஸ்ட் 22 ஆம் தேதி சிங்கநல்லூரில் சத்தியாகிரகம் செய்தார். இதனால் சிறைப்பட்டு, வேலூர் கொண்டு செல்லப்பட்டார். அங்கு அவர் நோய்வாய்ப்பட்டார். 6

நவம்பர் 1941?ல் சிறைத் தண்டனை முடிந்து விடுதலையானார். இவர் கோவையில் மருத்துவமனையில் தங்கி சிகிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் மறுபடியும் எதிரிகள் இவரைக் கத்தியால் குத்திக் கொல்ல முயன்றனர். தப்பிய ராமசாமி விடுதலைப் போரில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். தான் தலைமை வகித்த தொழிற்சங்கம் மூலம் பல காங்கிரஸ் தலைவர்களை அழைத்துக் கூட்டங்களை நடத்தினார். சுதந்திரப் போராட்ட வேகத்தை அதிகப்படுத்தினார்.

இதற்கிடையே 1942 ஆகஸ்ட் 8ஆம் தேதி மும்பையில் கூடிய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் 'வெள்ளையனே வெளியேறு' இயக்கத்தை முழக்கினார். பல காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இவ்வியக்கத்தில் பங்கெடுத்துக் கைதானார்கள். கோவையில் 1942 ஆகஸ்ட் 13ஆம் தேதி ராமசாமியும் கைதானார்.

வேலூர் சிறையில் இருந்த ராமசாமியின் உடல்நிலை மிகவும் மோசமாகவே, யாராவது கோவையிலிருந்து வந்து அழைத்துப் போகுமாறு சிறை நிர்வாகம் கேட்டுக் கொண்டது. ஆனால் யாரும் போய் அழைத்து வருவதற்கு முன்பே இவரைத் தொடர்வண்டியில் ஏற்றித் தனியாக அனுப்பிவிட்டது.

கோவையில் மயக்க நிலையில் வந்திரங்கிய இவரை மருத்துவர் சிவானந்தம் என்பவர் அழைத்துச் சென்று சிகிச்சை அளிக்க ஏற்பாடு செய்தார். அதன் பிறகு மூன்று மாதங்களே உயிரோடு இருந்த என். ஜி. ராமசாமி தனது 31ஆம் வயதில், 1943 பிப்ரவரி 12 ஆம் நாள் கோவையில் விடுதலையைக் காணாமலேயே மறைந்தார். கோவையில் உள்ள சுங்கம் பகுதியிலும், சிங்கநல்லூரிலும், இவருடைய சிலைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. கோவை உப்பிலிபாளையத்தில் இவரது பெயரால் ஒரு பள்ளி இயங்கி வருகிறது.

ஆதாரங்கள்: <https://ta.wikipedia.org/wiki/>

http://nammacoimbatore.in/article_view.php?newsId=728

ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு ?

நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே

நன்றிதைத் தேர்ந்திடல் வேண்டும் இந்த

ஞானம் வந்தால் பின் நமக்கெது வேண்டும். ? பாரதியார்

மரங்களின் 'அன்னை'

'சாலு மரத திம்மக்கா' என்றால், கர்நாடகாவக்கே தெரியும்! 80 ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை பொட்டல் காடாக இருந்த பெங்களூருவின் கிராமப்புற மாவட்டமான மாகடி (Magadi) தாலுக்காவில் உள்ள கூதூர் (Kuduru)

கிராமத்துக்குச் செல்லும் வழியெங்கும் சுமார் 4 கிலோமீட்டர் சாலை நெடுக, இருபுறங்களிலும் 284 ஆலமரங்களை நடவளர் இவர். இவர் ஏன் இத்தனை ஆலமரங்களை நடவளர்? அவற்றை இவ்வளவு சிரமத்தை எடுத்துப் பராமரித்தது எதனால்?

கூதூர் கிராமத்துக்கு அருகே உள்ள ஹுளிகல் கிராமத்தைச் சேர்ந்த சாதாரண கிராமத்துப் பெண்ணான திம்மக்கா, சிக்கண்ணா என்ற விவசாயத் தொழிலாளியின் வாழ்க்கைத் துணையானார். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக, திம்மக்காவிற்கு குழந்தை பாக்கியம் இல்லாது போனது. இதைக் காரணம் காட்டி, உற்றமும், சுற்றமும் கொட்டிய வார்த்தைகளால் திம்மக்கா நிறைய காயப்பட்டுவிட்டார்.

பெற்று வளர்த்தால்தான் பிள்ளைகளா? உயிரும், உணர்வும் உள்ள மரங்கள் பிள்ளைகள் இல்லையா? 'பெற்ற பிள்ளை கூடத் தாயை மட்டும்தான் கவனிக்கும், ஆனால் பெறாத பிள்ளைகளான மரங்கள் சுயநலமின்றி ஊரையே கவனித்துக்கொள்ளாமே' என்றெல்லாம் யோசித்த திம்மக்கா, மரம் நடுவது, அதுவும் ஆலமரங்களைத் தொடர்ச்சியாக நடுவது என்று முடிவெடுத்தார்.

இவ்வளவு யோசித்த திம்மக்கா அந்த ஊரின் தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் பற்றி யோசிக்க மறந்துவிட்டார். ஆனாலும் முன்வைத்த காலைப் பின்வைக்கப் போவது இல்லை என்ற முடிவுடன் தினமும் நாலு கிலோமீட்டர் தூரம் நடந்து சென்று தண்ணீர் கொண்டு வந்து ஆலமரங்களுக்குத் தண்ணீர் விட்டார். ஆரம்பத்தில் 'இது என்ன பைத்தியக்காரத்தனம்' என்று கேலி செய்த கணவர் சிக்கண்ணா கூட ஆலமரச் செடிகள் இலைகளும், தழைகளும் விட்டு உருவாகி வருவதைப் பார்த்து, தானும் திம்மக்காவிற்கு உதவத் தொடங்கினார்.

வயல்காட்டில் வேலை செய்த நேரம் போக எப்போதும் ஆலமரம் நடுவது, நடவளர் மரங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்ப்பது, வளர்ந்த மரங்களிடம் அன்பும், பாசமுமாகப் பேசுவது என்று மரங்களைத் தனது குழந்தைகளுக்கும் மேலாக, திம்மக்கா வளர்த்தார்.

மரங்களை வளர்ப்பதற்காக ஊரில் நிறைய குட்டைகளை உருவாக்கினார், அதில் மழைக்காலத்தில் பெய்யும் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து, வெய்யில் காலத்தில் மரங்களுக்கு ஊற்றிப் பயன்படுத்தினார். அப்படியும் தண்ணீர் பற்றாமல் போகும்போது, சிரமம் பாராமல் தலையிலும், இடுப்பிலும் குடங்களைச் சுமந்துகொண்டு தண்ணீர் சேகரிக்கப் புறப்பட்டு விடுவார்.

ஒரு சமயம் நாலுகிலோ மீட்டர் தூரம் போய்த் தண்ணீர் கொண்டு வந்தவர், மரங்களுக்கு அருகில் வரும்போது கால் தடுக்கி முள்ளில் விழுந்துவிட்டார். கை, கால்களில் ரத்தம் வழிய, ஓ...வென்று அழுகை. பதறி ஓடி வந்த சிக்கண்ணா, 'என்னம்மா ரொம்ப வலிக்குதா?' என்று கேட்டபோது, 'வலிக்காக அழலீங்க! கொண்டு வந்த தண்ணீர் கொட்டிப் போச்சு... அதான் அழறேன்' என்று கூறியிருக்கிறார்.

இப்படியாக, திம்மக்கா மரம் வளர்க்க ஆரம்பித்து 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிறது. திம்மக்காவின் வார்த்தைகளின்படி சொல்லப்போனால் அவரது

மூத்த பிள்ளைக்கு இப்போது வயது 52 ஆகிறது. விளையாட்டுப் போல வளர்த்த மரங்கள் இன்று அவ்வழியே செல்லும் மக்களை குளுகுளு என வைத்தபடி, நெடுநெடுவென வளர்ந்து நாட்டிற்குப் பயன்தரும் வகையில் வளர்ந்து நிற்கின்றன

இன்றைய தேதிக்கு, திம்மக்கா வளர்த்துள்ள மரங்களின் மதிப்பு பல லட்சம் ரூபாய்கள். அதை அங்கீகரிக்கும் விதமாய் அரசாங்கம் திம்மக்காவிற்கு மாதம் 500 ரூபாய் முதியோர் உதவித் தொகையும், வசிப்பதற்கு பெங்களூரூவில் ஒரு வீடும் வழங்கியுள்ளது.

1991ம் ஆண்டில் சிக்கண்ணா மறைந்தார். இருந்தாலும், 'என் கணவர் இறந்த பிறகு, என் பிள்ளைகள்தான் (மரங்கள்) என் உலகம். இவைகளை விட்டு நான் எங்கேயும் வரலை' என்று சொல்லிவிட்டு பெங்களூரூ வீட்டைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்ட திம்மக்கா ஹுளிகல்லிலேயே 500 ரூபாய் ஓய்வூதியத்தில் தன் 'பிள்ளைகளுடன்' வாழ்ந்து வருகிறார்.

அவர் வீட்டில் இருக்கும் நேரத்தைவிட மரங்களுடன் செலவழிக்கும் நேரமே அதிகம்.

100 வயதைத் தாண்டிவிட்ட திம்மக்கா தொடர்ந்து தொலைதூரம் சென்று தண்ணீர் சுமந்துவர முடியாத கழிநிலையில், புதிதாக மரமேதும் வளர்க்கவில்லை. ஏற்கனவே வைத்து, வளர்த்த மரங்களை மட்டும் பாதுகாத்து வருகிறார்.

இவர் பெற்ற அங்கீகாரங்களில் சில...

லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் மற்றும் ஓக்லாண்டில் உள்ள ஐக்கிய அமெரிக்க சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு, இப்போது 'திம்மக்கா சுற்றுச்சூழல் கல்வி வளங்கள்' என்று அவரது பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.

தேசியக் குடியரிமை விருது? 1995, இந்திரா பிரியதர்ஷணி விரிக்கடிமித்ரா விருது? 1997, அமெரிக்கா அளித்து கவுரவித்த 'சுற்றுச்சூழலின் நண்பர்' என்ற உயரிய விருது வரை, இவருடைய விருதுப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே செல்கிறது.

Source: <https://isha.sadhguru.org/in/ta/blog/article/salu-maratha-thimmakka>

Book-Post

To

We welcome suggestions and contributions from the readers for improving the quality and content of the bulletin.

B.K. Krishnaraj Vanavarayar, Chairman, Bharatiya Vidya Bhavan, 582, D.B. Road, R.S. Puram Coimbatore - 641 002. Telephone : 2542481 Fax : 4369481 E-mail : kendra@bvbcbe.in